

t. m. je v 750 dnevih imela 367 séj, praznikov pa 863. Če ogromne stroške, ki jih državi prizadeva plača poslancev, tiskovina in vse drugo, v primeru vzamemo s tem, kaj so ljudstva dobila od tega zborovanja, v katerem gospoduje liberalno-nemška stranka, izpadel bode račun grozno čuden. Edino to dobroto ima, da je dualizem po njem prišel na kant.

— Da so razprave med Avstrijsko in Ogersko kvotno deputacijo brez vspeha ostale, je žalosten vtisek naredilo na cesarja. Oficijozni „Fremdenblatt“ imenuje ta izid „sramotno dogodbo“. Magjari so se tu zopet pokazali trdovratnike; ministerstvo Ogersko zdaj le o tej nadi živi, da bode Ogerski zbor mečjih src. Ali se ne bode motilo?

— Dualizem je zopet zaušnico dobil; razprave med Avstrijo in Ogersko kvotno deputacijo o 80 milijonskem dolgu so ostale brez vspeha.

— Presv. cesar in presv. cesarica sta po starodavni navadi v dvorni cerkvi veliki četrtek noge umivala 12 ubogim starčekom in 12 ubogim starkam; najmlajši možki je bil 87, najstareji pa 91 let star, — med ženskami najmlajša 88 let, najstareja pa 93 let.

— „Mravljinci lazijo ustavovercem po hrbtu“ — piše „Reform“ — kakor so tudi „Sistirungsminister“ grof Rihard Belkredi in njega sodelovavci grof Mavricij Esterhazy in pl. Jurij Mailath odlikovani z najimenitnejšim Avstrijskim redom — redom zlatega runa; že vohajo zopet reakcijo! To odlikovanje — dostavlja „Reform“ — more tolažba biti grofu Belkrediju za toliko zasramovanje, ki ga je strpel in ga še zmirom trpi od ustavovercev.

Iz Hrvaškega. — Mesec april gre h koncu, s katerim ima nehati denarna podpora Bosnjakom, ki so pribežali na Avstrijsko zemljo. Al ni duha ne sluha doslej, da bi se ti siromaki, katerih še čedalje več lesem prihaja, vrnili domú, kajti Turški vladi je tako malo mar za nje, kakor za lanski sneg. Dunajsko ministerstvo je zaradi tega Turško vlado že resno opomnila, naj stori, kar je treba, da se beguni morejo vrniti v svojo domačijo in tu lotiti pomladanskih poljskih del. Po prevdanku v Carigradski konferenci bi komaj 2 milijona gold. zadostovalo za nakup semen, poljskega orodja, živine itd., da bi beguni mogli zopet se poprijeti kmetije. O tem pa Turek nič noče slišati, se ve da tudi novcev nima. Ker se v takih okoliščinah skor nagi in lačni beguni ne morejo s silo pognati iz naših dežel, ne ostajalo bo družega, kakor to, da se jim še dalje daje podpora iz Avstrijske državne blagajnice, pa se potem povračilo teh stroškov zahteva od Turčije — najbolje s tem, da Bosna postane zemlja naše monarhije.

Iz Ogerskega. — Vladi nasprotne stranke vseh vrst so se združile v eno stranko pod imenom „zedinjene opozicije“ — z grozovitim sklepom: prekucniti Tiszino ministerstvo. Če ni že zadosti zmešnjav dozdej bilo, bode jih odslej še več in posled se res utegne začeti kaka silna prekucija, podobna oni iz leta 1848. Kolvodje skrajne levice se že pripravljajo, pri volitvah boj začeti na smrt in življenje.

O *Rusko-Turških zadevah* se je zadnji čas stvar zasukala tako, da ne bo brez vojske med Rusijo in Angleško. Po najnovejših poročilih stoji stvar tako, da je Bismarkovo posredovanje ostalo brez vspeha. Pošteti „mešetar“ je skušal med Rusijo in Angleško narediti spravo na podlagi pogodb od l. 1856. in 1871. To se mu ni posrečilo vsled upora Angleške. Ta je zahtevala, naj Rusija sv. Štefanski mir predloži kritiki ali razsodbi vse Evrope. Bismark pa je iznašel srednjo pot, namreč da naj se pregledajo, oziroma pre-

naredé pogodbe Pariškega miru v posebnem kongresu. Rusija je temu pritrdila, Angleška ne. Vendar Evropska diplomacija ne miruje, ampak vedno le prede in prede. Boji se le, da bi med Rusi in Angleži ob Carigradu ne prišlo do kake bitke, ker potem bi morala diplomacija brž ustaviti svoje delovanje. Zato se prizadeva, da bi Ruske čete popustile svoja mesta okoli Carigrada, Angleško brodovje pa se umaknilo iz Dardanel. Ali vprašanje je, kam? Umaknili pa se dozdej niso ne ti ne uni.

Obe državi, Angleška in Rusija, se pa v tem z vso naglostjo pripravljate za vojsko. Po najnovejših poročilih spravlja Angleška v Aziji vse skup, kar more, vsi polki se imajo dopolniti do vojnega števila. Iz Carigrada se poroča, da je Angleški pooblaščenec Layard pripravil se, da stavi Angleške podložnike na Turškem pod varstvo Amerikanskega konzula. Kopne vojne (vojne na suhem) je Angleška do zdaj vzdignila okoli 60.000 mož. To proti Rusiji, se ve da, ni nič, glavna moč Angležev je pa v brodovji in v denarnem bogastvu: s tem se posebno baha. Temu nasproti tudi Rusija oborožuje se na vso moč, admiral brodovja velik knez Konstantin, zbira vse vojne ladije in mornarje do zadnjega moža.

Pri vsem tem se Rusija na pomoč Nemčije, če tudi le pasivno, nič kaj trdno ne zanaša, kar je razvidno iz Ruskih listov. Res da ima Prusija poplačati Rusiji dolg od leta 1870., al Rusija je tudi že skusila, kako daleč sega hvaležnost držav gledé politike. Čeravno je leta 1870. Rusija varovala Nemčiji hrbet, se vendar ne sme za trdno zanašati na to, da jej bo ona zdaj branila stran.

Avstrija bo tudi o tej vojski ostala neutralna, vsaj njena politika do zdaj ni še prav nič odločna. Če bi stopila v kako akcijo, bi morala biti k temu le prisiljena. Rusija pa jej je dokazala, da o sedanjih zadregah Angleška ne dela v imenu Evrope, zato Avstrija svoj meč pač lahko še pusti v nožnicah, — če že ne mara zasesti Bosne in Hercegovine. Tudi to jej je dobro znano, da enkrat mora priti do računa med Rusijo in Angleško. Kedar boste računili, bo ropot silen ne le v Evropi, ampak tudi v Aziji in celó v Afriki; morda ga pride tudi iz Amerike kaj. Do kongresa je prav malo upanja, in tudi, če bi bil, težko da bi se kaj družega opravilo, kakor le, da pridejo Angleške namere na dan; odločil pa bo gotovo zopet le meč.

Iz Bukurešta poroča telegram, da je vojni minister izrekel, da Rumunska vojna se Rusom ne bo dala razorožiti, ampak se rajši umaknila v Karpatske gore. Rumunci so pač nehvaležni.

Popravki tiskovnih pomot zadnjega lista. — Na str. 123. v 19. vrsti od spodej namesti: „videant consules“, da še viša bremena se naložé“ beri: „videant consules“, da še viša bremena se ne naložé.“ — Na strani 128. v 14. vrsti od spodaj namesti „plačuje skupno“ beri: „plačuje ali pa oba skupno.“

Žitna cena

v Ljubljani 21. aprila 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 26. — banaška 11 fl. 18. — turšice 6 fl. 60. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 6 fl. 34. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.